

FRANTIŠKÁNSKA

rodina

1 jar
2020

List generálneho ministra T. Kausera
Rozhovor s P. Jozefom Sukeníkom OFM Conv.
Miesto pre rast viery, nádeje a lásky

obsah

List generálneho ministra T. Kausera.....	3
Príhovor národného ministra J. Gazdíka.....	4
Miesto pre rast viery, nádeje a lásky.....	6
Rozhovor s P. Jozefom Sukeníkom OFM Conv.....	10
Info národnej rady OFS.....	16
Stretnutie NR OFS s provinciálmi.....	17
Národné formačné stretnutie v Melčiciach.....	18
Pôstna duchovná obnova na Velehrade.....	22
Západoslovenský región OFS.....	24
Inej Magdaléne.....	25
Stredoslovenský región OFS.....	26
Maďarský región OFS.....	34
Východoslovenský región OFS.....	35
Oravský región OFS.....	36
Túžim po tvojej blízkosti.....	38
Podelíme sa.....	40
Jubilea.....	42

FRANTIŠKÁNSKA *rodina*

Časopis pre tých, ktorým je blízka františkánska spiritualita

Vychádza: 4x ročne

Ročník: 30, **Číslo:** 1/2020

Dátum vydania: marec 2020

Registrácia MK SR: EV 5631/18

ISSN: 1338-3213

IČO: 17 309 620

Vydáva: Františkánsky svetský rád, Františkánska 2, 811 01 Bratislava

Redakčná rada: Cecília Blanárová, Monika Olečková, Marcela Prekopová
Martina Zonnenscheinová a Pavol Železník (šéfredaktor)

Email: frantiskanska.rodina@gmail.com

Webové sídlo: www.assisi.sk

Náklad: 750 ks

Cena: Františkánska rodina vychádza vďaka príspevkom odberateľov časopisu.

Náklady na tlač a distribúciu jedného výtlačku časopisu sú približne 1,20 €.

Číslo účtu vo formáte IBAN: SK91 0900 0000 0000 1148 4135

Svoje príspevky zasielajte na emailovú adresu redakcie.

Redakcia si vyhradzuje právo rozhodovať o úprave a výbere príspevkov, ktoré budú zaradené do príslušného čísla časopisu.

ORDO FRANCISCANUS SAECULARIS

Consilium Internationale
Via Vittorio Putti, 4/int. 6 - 00152 Roma
Tel. +39 06.45471722 Fax +39 06.45473094
E-mail: ciofs@ciofs.org
www.ciofs.org

Protokol. číslo 3233
Rím, 12.marec 2020

Drahé sestry a bratia na celom svete, nech vám Pán udelí svoj pokoj!

Žijeme mimoriadne dni a týždne, ktoré si vyžadujú mimoriadne rozhodnutia a mimoriadny postoj.

Zatiaľ nevieme, čo je v Božích plánoch, čo nás čaká v tejto vážnej situácii, ale som si istý, že Boh pre nás pripravuje veľké prekvapenie.

Počúvame správy zo všetkých kútov sveta o epidémii koronavírusu, ktorá sa šíri veľmi rýchlo. V niektorých častiach sveta je situácia skutočne vážna a veľmi nás znepokojuje, kým niektoré časti sú zatiaľ bez epidémie, alebo sú ňou len málo ovplyvnené.

Keďže sme svetskí františkáni, žijúci vo svete, máme verne plniť svoje povinnosti v rozličných okolnostiach života (porov. Regula OFS čl. 10). Dnes je to náročnejšie, lebo musíme zanechať naše pohodlie na ktoré sme si zvykli a ochotne sa prispôbiť novým okolnostiam. Solidarita a bratský život tak dostávajú nový význam.

Predovšetkým vás všetkých vyzývam, aby ste sa pripojili k mojim modlitbám za tých, ktorých postihla epidémia, najmä za obyvateľov Talianska, Číny, Južnej Kórey, ktoré sú teraz najviac zasiahnuté, avšak mení sa to zo dňa na deň a pribúdajú ďalšie krajiny. Modlime sa za tých, ktorí sú chorí, za tých, ktorí sa o nich starajú, i za nás všetkých, aby sme mali múdrosť a trpezlivosť, aby sme sa náležite správali, a fyzicky aj duchovne boli schopní znášať toto materiálne a duševné bremeno.

Život vo svete nás vyzýva, aby sme boli pozorní voči všetkým, ktorí majú v tejto situácii väčšie problémy ako my, alebo čelia ďalším rizikám. V našich bratstvách je veľa starších sestier a bratov, ktorí potrebujú bratskú starostlivosť a väčšiu pozornosť. Žiadam vás, aby ste venovali osobitnú pozornosť tým, ktorí to najviac potrebujú. Musíme byť disciplinovaní, pretože každý z nás má veľkú osobnú zodpovednosť za svojich bratov a našich blížnych. Som si istý, že Boh nám dáva príležitosť posilniť bratský život, aj keď máme teraz menej osobných stretnutí.

Štátne úrady robia prísne opatrenia a vyhlasujú situáciu zo dňa na deň za kritickejšiu. Niektoré z týchto opatrení a výziev, ako svetských tak aj cirkevných autorít, nás môžu prekvapiť, alebo dokonca šokovať. Musíme však veriť, že to všetko je pre spoločné dobro, lebo niet moci, ktorá by nebola od Boha (Rim. 13,1), budeme ich rešpektovať aj vtedy, keď to niekedy nebude pre nás jednoduché prijať. Boh sa vždy postará o naše duchovné aj materiálne dobro.

Otvorme svoje srdcia, aby sme počuli, čo nám chce Pán povedať touto situáciou. Nech nám všetkým Boh pomôže porozumieť, čo je dnes našou povinnosťou.

Váš minister a váš menší brat,

Tibor Kauser
Generálny minister

Veľká noc 2020 – príhovor národného ministra OFS Jozefa Gazdika

V predchádzajúcom čísle Františkánskej rodiny sme si priblížili mesto Betlehem. Teraz s prichádzajúcimi veľkonočnými sviatkami sa zastavíme v Jeruzaleme. Je to mesto pôsobenia a utrpenia nášho Pána Ježiša Krista. S Jeruzalemom sa stotožňuje HORA SION.

Názov Sion je odvodený od mena jebuzejského chrámu, ktorý stál v čase, keď lokalitu dobyl kráľ Dávid (1010 – 970 pr. Kr.).

„Ale Dávid zaujal pevnosť Sion. Je to Dávidovo mesto“ (2 Sam 5,7).

Pre židov je Sion symbolom národa a považuje sa za jeho duchovné stredisko. Menom Sion sa označuje mesto Jeruzalem, alebo aj celý Izrael. S históriou Jeruzalema sa úzko spája pôsobenie prorokov Izaiáša, Jeremiáša a Ezechiela.

Kresťanský Sion je spojený s Večeradlom, ktoré stojí neďaleko Sionskej brány, o poschodie vyššie ako Dávidov hrob. Tu Pán Ježiš umýval apoštolom nohy a ustanovil sviatosť Eucharistie a sviatosť kňazstva. Tu sa im zjavil Kristus po zmŕtvychvstaní a tu na nich zostúpil Duch Svätý. Sion je miesto kde vznikla Cirkev.

V spodnej kaplnke sa nachádza hrobka Dávida. Je tu židovská modlitebňa s katafalkom, na ktorom je tóra.

Betánia je tesne pred Jeruzalemom. Keď prichádzam od východnej strany – od Jordánu, som na mieste Olivovej záhrady. Betánia je cca 5 minút vzdialená od tohto miesta. Pán Ježiš prichádzal do Jeruzalema tiež z tejto strany. Na vrchole Olivovej záhrady je miesto, ktoré mal Pán Ježiš rád - je to miesto, odkiaľ vystúpil do

neba. Vlastníkom pozemku sú Arabi, ktorí si uctievať Pána Ježiša ako veľkého proroka.

Na Olivovej hore je kostol Pater – Noster. Tu Pán Ježiš učil svojich učeníkov – Otče náš. Na stenách kostola je táto modlitba napísaná na tabuliach v mnohých jazykoch. Na ľavej strane čelom k oltáru je táto modlitba aj v slovenskom jazyku. Pod Bohostánkom je Otče náš písaný v latinskom jazyku. Nápis sú modrej farby na bielom podklade. Pripomínajú mi našu modranskú keramiku. Kostol je postavený na základoch pôvodného osemhranného kostola, ktorý bol vraj vysvietený a veľmi pekný. Peržania ho zbúrali, moslimovia zbúrali aj ďalší, križiaci znovu vystavali nový, no aj ten bol zničený. Napokon sv. František sa zaslúžil o pokoj medzi kresťanmi, moslimami a židmi.

Via Dolorosa je cesta, po ktorej Pán Ježiš niesol kríž od Pretória, kde bol odsúdený, po Golgotu – miesto ukrižovania. Krížová cesta začína v kláštore sionských sestier. Prvé dve stanice sú situované do oblasti bývalej Antoniovej pevnosti, tretia až deviata stanica je pozdĺž ciest, päť zastavení sa nachádza v Bazilike Božieho hrobu.

Bazilika Božieho Hrobu bola prvýkrát vybudovaná na rozkaz cisára Konštantína, krátko po koncile v Nicei v r. 325. Chrám tvorili štyri samostatné objekty:

- ÁTRIUM
- 5 loďová Bazilika MARTÝRIUM
- nádvorie (miesto ukrižovania) KALVÁRIA
- kruhová stavba (rotunda) ANASTASIS, teda miesto zmŕtvychvstania, kde sa nachádza Ježišov hrob.

Stavba bola dokončená v rokoch 335 – 336 po Kr. Tieto objekty boli niekoľkokrát zbúrané a opäť vybudované. Križiaci po dobytí Jeruzalema v roku 1 149 dali bazilike dnešnú podobu. Ježišov hrob a miesto ukrižovania máme ich zásluhou pod jednou strechou. Tieto miesta spravuje šesť cirkví: za našu katolícku cirkev františkáni, pravoslávna cirkev, arménska cirkev, koptovia, sýrsko-pravoslávna cirkev a etiópska cirkev.

„Keď prišli na miesto, ktoré sa volá Lebka, ukrižovali jeho i zločincov: jedného sprava, druhého zľava. Ježiš povedal: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“ Potom hodili lós a rozdelili si jeho šaty. Ľud tam stál a díval sa. Poprední mužovia sa mu posmievali... Aj vojaci sa mu posmievali. ... Nad ním bol nápis: „Toto je židovský kráľ“ (Lk 23,33-38)

„Bolo už okolo dvanástej hodiny a nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. Slnko sa zatmelo, chrámová opona sa roztrhla napoly a Ježiš zvolal mocným hlasom: „Otče do tvojich rúk porúčam svojho ducha.“ Po tých slovách vydýchol.

Keď stotník videl, čo sa stalo, oslavoval Boha hovoriac: „Tento človek bol naozaj spravodlivý.“

„Tu istý muž menom Jozef, člen rady, dobrý a spravodlivý človek z judejského mesta Arimatey, ktorý nesúhlasil s ich rozhodnutím ani činmi a očakával Božie kráľovstvo, zašiel k Pilátovi a poprosil o Ježišovo telo. Keď ho sňal, zavinul ho do plátna a uložil do vytesaného hrobu, v ktorom ešte nik neležal. Bol Prípravný deň a už sa

začínala sobota. Odprevádzali ho ženy, ktoré s ním prišli z Galiley. Pozreli si hrob aj to, ako uložili jeho telo. Potom sa vrátili domov a pripravili si voňavé oleje a masti. Ale v sobotu zachovali podľa prikázania pokoja.“ (Lk 23, 44-56)

Na vrcholci Kalvárie je postavený oltár. Dostaneme sa tam po strmých schodoch. Cez otvor v podlahe pod oltárom sa možno dotknúť a pobožkať skalu, kde Pán Ježiš zomrel na križi. V bočnej lodi môžeme vidieť mozaiku Izáka a mozaiku ukrižovaného Krista. Keď sa vrátíme po schodoch dole, máme možnosť si uctiť miesto, kde bol zložený Pán Ježiš z križa.

Boží hrob sa skladá z dvoch miestností. Prvá slúžila na prípravu tela k uloženiu do hrobu, druhá miestnosť tvorí vlastný hrob. Miesto, kde bol uložený Pán Ježiš, je po pravej strane, ako vojdeme do hrobu. Na čelnej stene sú tri obrazy, z ktorých každý v inom štýle zobrazuje Zmŕtvychvstanie Pána Ježiša. Nad týmto miestom je kupola (lúče svetla, presvetlenie, symbolizujú tiež Zmŕtvychvstanie).

Drahí moji bratia a sestry, úprimne Vám a Vaším rodinám prajem radostné veľkonočné ráno, ožiarené Božským Svetlom zmŕtvychvstalého Pána Ježiša Krista, nášho Vykupiteľa. Vyprosujem Vám veľa Božích milostí, darov Duchu Svätého, vnútorného pokoja, plynúceho z viery a nezištnú lásku k blížnym.

Jozef Gazdík

Jeruzalem

Foto: <https://pixabay.com/>

MIESTO PRE RAST VIERY NÁDEJE A LÁSKY

Prežívanie viery a našej charizmy v bratských spoločenstvách má pre osobný rast, odovzdávanie povolania a nadviazanie osobného vzťahu s Ježišom, nesmierny význam. Podobne ako prví kresťania, ktorí sa najskôr stretávali v chráme, potom v domoch a v časoch prenasledovania v katakombách a na najrozličnejších miestach, ale aj mnísi v prvých lavrách a monastiach - v 3. a 4. storočí v Egypte a v Sýrii, kde v nich žilo podľa historických zdrojov takmer

pol milióna – títo všetci v komunitách študovali Písmo, lámali chlieb, modlili sa, chválili Boha a učili sa bratskej láske a čnostiam.

Svätý Otec František apoštolským listom motu proprio *Aperuit illis* ustanovil „Nedeľu Božieho slova“, ktorá sa bude pravidelne sláviť v 3. nedeľu liturgického obdobia „Cez rok“. Dokument podpísaný 30. septembra, v deň liturgickej spomienky na učiteľa Cirkvi sv.

foto: Milan Spišiak

Hieronyma, sa začína citátom z Lukášovho evanjelia: «Vtedy im otvoril myseľ, aby porozumeli Písmu» (Lk 24,45). (www.vaticannews.va)

Možno sa aj v našich miestnych bratstvách, a nielen v nich, snažíme častejšie brať Sväté Písmo do rúk a rozjímať nad mocným slovom Pánovým, pretože je to často práve neznalosť Písma, ktorá často spôsobuje sekularizáciu i odpadnutie mnohých kresťanov od katolíckej viery.

Skutky Apoštolov predstavujú vo Svätom Písme krásny a bohatý zdroj poznania života prvých kresťanov.

Ak sa ponoríme do ich čítania, napríklad s túžbou inšpirovať sa, ako prežívali oni svoje stretnutia, môžeme nájsť veľa spoločného. Veď františkánsku spiritualitu nie je možné žiť bez bratov a sestier, ale v spoločenstvách, ktoré sú rovnako miestom modlitieb, ihriskom kde sa cvičíme v cnostiach, učíme sa poznávať Pána, odpúšťať si, milovať jeden druhého, ďakovať a velebiť Pána. A samozrejme nechýba sv. omša, vrchol každého stretnutia, na ktorej sa väčšina z našich bratstiev zúčastňuje ešte pred ďalším programom.

Svätý apoštol Lukáš v 1. kapitole a verši 42, Skutkov apoštolov píše o prvých kresťanoch:

„....Vytrvalo sa zúčastňovali na učení apoštolov a na bratskom spoločenstve, na lámaní chleba a na modlitbách...“

V tomto verši nájdeme jadro významu a poslania Cirkvi.

Vytrvalo sa zúčastňovali na učení apoštolov...

Motiváciou k spoločnému stretávaniu sa bola aj veľká túžba prvých kresťanov spoznávať svojho Boha, jeho Syna naplneného Duchom, o ktorom prví apoštolí mohli hovoriť z vlastnej skúsenosti. Stretávali sa, aby skrze mocné Božie Slovo poznávali Božiu vôľu pre svoje životy, a požehnanie Božie sa im nevyhýbalo... Či už čítaniu Písma, rozjímaniu, alebo Lectio divina, sa pravidelne venujeme v našich miestnych bratstvách aj my. Aj my sa učíme poznať nášho Boha, jeho Syna Ježiša, milovať ho, aby sme sa potom mohli milovať vzájomne. Všetci dobre vieme, aký význam malo Slovo Božie pre sv. Františka a má i pre všetkých nás, jeho deti. Sv. Hieronymus, zalúbený do Písma, sa vyjadril: „Kto nepozná Písmo, nepozná ani Ježiša...“ Je však rozdiel medzi vedomosťami a poznaním. Je to ako keby sme roky túžili navštíviť nejakú krajinu, všetko si o nej naštu- dovali, ale skutočné poznanie, ktoré preniká z mysle do srdca a rodí city, postoje, obohacuje a mení – to by sme len vďaka informáciám nezažili. Písmo má moc meniť nás, je Svetlom pre naše nohy na ceste, rodí v nás intímnu lásku k tomu, ktorý dal všetko za všetkých... Snažme sa i v súkromí o časté roz- jímajenie nad Božím Slovom a modlime sa aj za našich formátorov, ktorí nám pripravujú témy pre pochopenie k duchovnému rastu a čnostiam.

Vytrvalo sa zúčastňovali na brat- skom spoločenstve...

Všetci poznáme známy verš: „Tam kde sú dvaja, alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som aj ja.“ Kto z nás by nechcel byť s Ježišom? Naše miestne bratstvá tvoria sestry a bratia, v nich aj keď v menšom počte mladí, tiež iní v strednom veku, a najmä starší, aj vo veľmi pokročilom veku. Naše bratstvá sú miestom, kde sa odovzdáva tá najväčšia skúsenosť starších mladším, ovocie dlhých rokov modlitieb a desia- tok rokov prijímania Eucharistického chleba, skúsenosť nenápadnej a vernej Lásky, ktorá je dôležitejšia ako plná myseľ teologických vedomostí. Moje prvé miestne bratstvo malo aj mladých členov a členov v rozkvetení veku. Keď som v r. 2004 prišla po prvýkrát na stretnutie terciárov u Kapucínov v Bratislave, nemohlo mi ujsť, že z viac ako 30 členov väčšinu tvoria práve tí starší a v pokročilom veku. Keďže som netušila o čom OFS je, čo ma v ňom presne čaká, tak som sa nad tým nepozastavovala. Postupom času som si zamilovala tieto staršie sestry, ktorým z milých a premodlených srdiec žiarila v tvári dobrota, pokoj a láska. Pri objatí na privítanie, i keď sme sa lúčili, pociťovala som zvláštnu radosť a bez- pečie, na ktoré som nezabudla. Mladým vďačím za energiu a silu, ich prítomnosť dávala nádej k pokračovaniu a zmysel všetkému. Duch Pánov vo svojej tvorivosti vždy nájde originálny prístup ako prehovoríť v srdci ku každému bez rozdielu veku. Pretože ak by sme mladých nemali, boli by ochudobnení o lásku a skúsenosti starších, a my starší o mladistvý pohľad, energiu a tiež lásku. Len si pomyslime na bratov a sestry, ktorí sú pripútaní na lôžko a nemôžu sa zúčastniť na sv. omši, ani na živote a stretnutí miestneho bratstva, ako

často vyjadrujú túžbu byť tam. Modlime sa pravidelne za omladenie našich bratstiev, ale aj za seba, aby nám Pán pomohol nájsť si čas na stretnutie. Modlime sa aj za tých, ktorí nemohli prísť.

Vytrvalo sa zúčastňovali na lámaní chleba...

Lámanie chleba, vrchol sv. omše, je najzázračnejším darom - eucharistickou hostinou, na ktorú nás denne pozýva Pán Ježiš, náš hosťiteľ, náš nebeský pokrm. Je zdrojom duchovného rastu, uzdravenia duše i tela, mocnou silou k odolávaniu pokušení. Tak ako to píše evanjelista Ján v 6.kapitole, verš 54: „Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň...“ Vieme aká bola reakcia mnohých učeníkov: „...Keď to počuli jeho učeníci, mnohí z nich povedali: Tvrdá je to reč! Kto to môže počúvať?!“ Vždy by nás mala preniknúť pokora, vďačnosť a bázeň, lebo ten, ktorý je Pravda a Život, nám dal nádherný príslub, a my sa k nemu môžeme denne približovať účasťou na nebeskej hostine, prijímanej s hlbokou úctou. Modlime sa za nás, aby naše srdcia prijímali dar darov s čistým srdcom bez hriechov a s pokorou.

Vytrvalo sa zúčastňovali na modlitbách...

Modlitba, či už osobná alebo spoločná v našich bratstvách, ďakovná, prosebná, strelná, či modlitba srdcom, alebo kontemplatívna, tvorí základy Chrámu Ducha Svätého, ktorý v nás prebýva. Každý má svoju skúsenosť s modlitbou, i s tou nevypočítanou, ktorá často býva skúškou viery. Obzvlášť sú nám drahé modlitby, ktoré nám zanechal náš sv. otec František, modlitby vyvierajúce

z Ducha, vysielané Bohu v jednote celej jeho bytosti, často v slzách... Ak si pripomenieme modlitby sv. Františka, isto nebudeme ďaleko od vrúcnej a duchom naplnenej modlitby kresťanov zo Skutkov apoštolov. Prosme sv. Františka, na našich stretnutiach i doma, každý deň v modlitbe: „Rozpamätaj sa sv. otec František na všetky svoje dietyky..., aby sme mali ducha modlitby, milosť a pokoru...“

Vytrvalo, vytrvalo...

Aj keď sa nás niekedy zmocní pocit, že sú naše stretnutia v miestnych bratstvách jednotvárne a bývajú miestom stagnácie, neporozumenia, nemusí tomu tak byť, ak zmeníme svoj pohľad na ne. Sila lámania Chleba, sila Božieho Slova a spoločných modlitieb je nesmiera, a nie sme schopní pochopiť ani doceniť ich dosah na náš duchovný i praktický život. Často vkladáme naše očakávania, úspech, resp. prínos alebo nezáživnosť našich stretnutí, do rúk tých, ktorí ich pripravili. Zabúdame, že bez Pánovho Ducha, najdrahšieho daru v chráme našich duší, nedokážeme nič dobré urobiť, akokoľvek sa budeme snažiť. Zoslaním Svätého Ducha na prvú Cirkev nastalo obdobie milosti, a nielen apoštolí dostali obrovskú moc zvestovať Slovo, žiť príkladný život tak, aby mohli svedčiť o živom Bohu a v mene Pána Ježiša dokonca uzdravovať a robiť zázraky. Žiadne bratské stretnutie nemusí byť všedné, ak sa skutočne vydáme Duchu Svätému. Ak prideme na stretnutie bez očakávania ako ho druhí pre nás pripravili, bez nesústredenej mysle naplnenej starosťami a s pripraveným srdcom a radostnou dôverou, že Duch Pánov sa o ovocie našich stretnutí postará.

Pripravila sr. Mária Marcela

**NA ČOM ZÁLEŽÍ, JE JEŽIŠ
V NÁS, MEDZI NAMI A S NAMI**

P. Jozef Sukeník OFM Conv.

Tvorí neoddeliteľnú súčasť obsahu nášho časopisu, vďaka rozhovorom mnohých poznávame po prvýkrát až keď otvoríme stránky Františkánskej rodiny. Inšpirujú nás svojimi príbehmi, odpovedajú na otázky, ktoré si kladieme aj my, kráčajú za Pánom niekedy s veľkými ťažkosťami, ale verní - naši milí bratia, duchovní asistenti, františkáni. Brat, kňaz Jozef Sukeník, gvardián v kláštore minoritov v Spišskom Štvrtku, duchovný asistent MB v Starej Ľubovni nám v tomto vydaní poodhaľuje svoj príbeh a zároveň pozyva k prežívaniu blízkeho vzťahu s Ježišom.

Páter Jozef Sukeník sa narodil v roku 1985 v Levoči, vyrastal v Markušovciach, má troch súrodencov. Navštevoval Gymnázium sv. Františka z Assisi v Levoči. Po maturite vstúpil do spišského seminára, kde štyri roky študoval teológiu. Po štvrtom ročníku, v roku 2009, sa rozhodol vstúpiť do rehole minoritov. Noviciát absolvoval v Poľsku, v Kalwarji Paclawskiej. Magisterské štúdiá dokončil v Bratislave. Potom strávil viac ako dva roky v Ríme, v Kolégiu sv. Bonaventúru, kde získal licenciát z dogmatickej teológie. Večné sľuby zložil v Levoči v októbri 2013. Diakonskú vysviacku prijal na jar 2014 v Ríme, kňazskú vysviacku v októbri toho istého roku v Markušovciach. Po večných sľuboch pobudol krátko v Ríme, neskôr päť rokov v Bratislave, dnes je gvardiánom Kláštora Nanebovzatia Panny Márie v Spišskom Štvrtku.

Aké bolo Vaše obdobie dospievania z pohľadu vnímania viery?

V období dospievania som trávil veľa času v kostole. Venoval som sa cirkevnej hudbe a veľmi ma to bavilo. Pomáhal som ako miništrant i organista. Vážil som si kňaza, ktorý ma v tom čase sprevádzal na duchovnej ceste. Mal som šťastie na kamarátov, ktorí boli úprimne veriaci. Popri bežných aktivitách sme si našli spoločný čas aj na modlitbu. Počas gymnázia som spoznal niekoľko rehoľných spoločenstiev. V komunitách som dostal pár silných podnetov, ktoré ma viedli k tomu, že som sám premýšľal nad vstupom do rehole.

Kedy ste pocítil túžbu za františkánskym povolaním?

Obdivoval som mníšsky pokoj, františkánsku jednoduchosť, dominikánsku zbožnosť, či jezuitskú „prefíkanosť“... Ale to nebolo ešte povolanie. Po maturite som cítil, aký som nezrelý. Pobyt v diecéznom seminári som vnímal ako užitočný priestor na sebazpoznanie a dozrievanie. Prišla však veľká kríza, ktorá ma veľmi ovplyvnila. Necítil som povolanie diecézneho kňaza, ale pripravoval som sa naň. Po pár rokoch som usúdil, že ak vo mne určité veci nedozrievajú, najlepšie bude seminár opustiť. Rozhodol som sa odísť zo seminára a ulávil sa mi.

Nemal som už nijakú vlastnú predstavu, ako by veci mali ísť ďalej. Pri adorácii som svoju budúcnosť zveril Ježišovi. Ešte v ten istý deň ma on sám povolal za kňaza a čoskoro som pocítil aj rehoľné povolanie.

Ako reagovali Vaši rodičia, keď ste sa rozhodli pre rehoľné povolanie?

Moji rodičia ma v rozhodnutí vstúpiť do rehole nepodporili. Boli veľmi smutní a rozčarovaní. Podľa nich malo byť všetko inak. Rehoľu pokladali za najväčší trapas, do akého som sa mohol namočiť. Ani môj farár ma nepodporil a reagoval veľmi podráždene. Rodičia však po istom čase spoznali naše spoločenstvo a začali ma veľmi povzbudzovať, aby som v náročnej formácii vytrval. Dnes sa z môjho povolania tešia rovnako ako ja.

Čo bolo pre Vás najťažšie, čoho ste sa len ťažko vzdával v svetском živote, ak vôbec...?

Myslím, že v rehoľnom živote som nič nestratil. Nemal som nič. Po vstupe do spoločenstva som bol prekvapený, koľko krásnych vecí získavam a objavujem. Skutočne som to nečakal, lebo po rokoch v kňazskom seminári som nemal žiadne ružové okuliare. Som vďačný svojím bratom za to, že tento pocit z môjho vnútra ešte nevyprchal.

Kde všade sa konala Vaša formácia? Aké sú dnes Vaše povinnosti?

Moja formácia sa konala na Slovensku, v Poľsku i v Taliansku. V Taliansku som sa stal diakonom, študoval som tam dogmatickú teológiu a krátko som tam pôsobil aj ako kňaz. Tieto skúsenosti mi pomohli pochopiť rôznorodosť v Cirkvi, jej všeobecnosť, čiže katolíckosť. Neskôr som strávil päť rokov v bratislavskej komunite. Bolo tam veľa pastoračnej práce a ja som bol nováčikom. Musel som na sebe stále pracovať. Nemohol som sa dôkladne zaoberať jednou oblasťou, čo ma často mrzelo. Záber bol veľmi široký. V hlavnom meste som stretával veľa hľa-

dajúcich ľudí, pre ktorých som mohol byť sprievodcom na ich ceste k Bohu. To bolo veľmi pekné. Od septembra 2019 som gvardiánom kláštora v Spišskom Štvrtku. Spravujem dedinskú farnosť, ktorá je dosť veľká (5 obcí). Opäť sa musím veľa učiť. Som gvardiánom malej komunity (traja kňazi a jeden rehoľný brat). Mojou úlohou je moderovať náš spoločný život. V kláštore som tiež kuchárom, upratujem svoje rajóny, robím nákupy. Kážem a vysluhujem sviatosti, vediem spoločenstvá, starám sa o kanceláriu a ekonomické záležitosti, riešim opravy kultúrnych pamiatok... Rád chodievam kázať na duchovné obnovy a duchovné cvičenia.

Čo Vám prináša povolanie kňaza a františkánskeho rehoľníka?

Povolanie rehoľníka mi dáva obrovskú slobodu. Pochopil som, že zrieknutie sa sveta znamená zrieknutie sa vlastnej predstavy o tom, ako má ten svet vyzerieť. Umožňuje mi to dôverovať Bohu, ktorému som sa daroval a v každej situácii veriť, že mám dobré podmienky, aby som plnil Božiu vôľu. Dobré žitý rehoľný život je to najlepšie, čo ľudia vymysleli. Umožňuje človeku bez prekážok neustále prijímať a dávať lásku. Povolanie kňaza je trochu iné.

Neoslobodzujú ma tak, ako rehoľné povolanie. Je bytostne spojené s obetou. Preto je pre mňa náročnejšie. Kňazstvo nevymysleli ľudia, preto je prirodzené, že presahuje naše sily.

Akým pravidlom sa v duchovnom živote riadíte? Čo pre Vás znamená osobný vzťah s Ježišom?

Vzťah s Pánom Ježišom tvorí a formuje moje postoje a vzťahy s ľuďmi. Snažím sa, aby okamih modlitby nebol čiarou oddelený od ostatných činností a vzťahov. Mojm pravidlom je: „Ako v nebi, tak i na zemi.“ (Mt 6,10).

Ktoré dielo kresťanského autora malo na Vás najväčší vplyv? Nájdete si čas aj na oddych?

Na gymnáziu som hltal knihy sv. Augustína, kardinála Ratzingera či Romana Guardiniho. Teraz si už rád prečítam aj diela nekatoľických autorov. V poslednom čase mám viac práce okolo domu a čítam menej. Lákajú ma však diela C. S. Lewisa, ktorého som objavil len pred niekoľkými rokmi. Dozrel som konečne aj k tomu, že mi „zachutili“ listy sv. apoštola Pavla.

Mám aj zvláštne záujmy. Rád pracujem v záhrade a varím. Je to pre mňa dokonalý relax. V Bratislave som zvykol aj športovať. Na Spiši som si na to ešte pravidelný čas nenašiel. Chodím však často do Slovenského raja. V kláštore

mám malého kocúrika a chcem si kúpiť psíka.

Aké sú Vaše skúsenosti s duchovným vedením terciárov?

Ako duchovný asistent nemám veľa skúseností so službou terciárom. Jeden rok som bol asistentom bratstva pri mino-ritskom kláštore v Bratislave a teraz som sa stal duchovným asistentom terciárov v Starej Lubovni.

Čo by ste poradili a popriali terciárom i celej rodine františkánov?

Naším bratstvám by pomohlo, keby sme ako jednotlivci menej dbali na svoju dôležitosť a hrdosť.

Sme biedne a krehké bytosti, ktoré Boh miluje presne také aké sú. Jediné, na čom záleží, je Ježiš v nás, medzi nami a s nami. Ak si to uvedomujeme, spolupráca i bratstvo napreduje. Ak nie, bratstvo zaniká, lebo v skutočnosti možno ani nikdy nevzniklo. Rád by som všetkým odporučil a poprial, aby boli slobodní a netrápili sa ničím. Nech vnímajú blízkosť a moc Pána Ježiša a nasledujú ho presne v tom prostredí a v tej situácii, v akej sa práve nachádzajú.

Ďakujem za rozhovor
sr. Mária Marcela

Správa NR OFS: Celoslovenské stretnutie OFS v Szentkút je zrušené!

Podľa schváleného programu stretnutí národnej rady OFS sa v dňoch 21. – 23. februára 2020 konalo národné formačné stretnutie v kláštore sestričiek františkánok Premenenia Pána v Melčiciach. V piatok 21. februára vo večerných hodinách sa konalo aj rokovanie NR OFS a v sobotu sa uskutočnilo stretnutie členov národnej rady s provinciálmi prvých františkánskych rádov.

Národná rada sa na svojom rokovaní venovala kontrole plnenia úloh, ktoré prijala na predchádzajúcich stretnutiach, príprave celoslovenského stretnutia OFS v Szentkút a pozvánke na VII. Volebnú generálnu kapitolu v Ríme, v termíne od 14.11. do 22.11.2020, ktorej sa zúčastní sr. Lucia Spodniaková – medzinárodný radca OFS. NR pripravila návrh kandidátov na generálneho ministra a členov predsedníctva MeR a schválila úhradu nákladov na GVK vo výške 2 300,- Eur, ktorú stanovila MeR.

Národná rada v časti „rôzne“ prijala nové úlohy:

Sr. Hudáková predložila ročnú závierku za rok 2019, správu o hospodárení za rok 2019 a rozpočet na rok 2020.

NR schválila predložené dokumenty o hospodárení, o čerpaní finančných prostriedkov za rok 2019 a rozpočet na rok 2020.

NR sa zaoberala návrhmi na zlepšenie spolupráce s duchovnými asistentmi

- prehodnotenie menovaní národných duchovných asistentov, ktorí sa nezúčastňujú stretnutí NR a NK OFS;

- zabezpečenie duchovnej obnovy 1x ročne pre členov národnej rady a členov regionálnych rád;

- odporúčanie na stretnutia duchovných asistentov, na koordináciu ich činností v bratstvách;

- pomoc pri spolupráci členov OFS a františkánskej mládeže, možnosti ich začlenenia podľa GK do OFS a kanonické zriadenie Gifry.

NR schválila termíny akcií NB OFS v Melčiciach:

- 16. – 18. 4. 2021 – národné formačné stretnutie;

- 3. – 5. 9. 2021 – národná kapitula.

Národný minister delegoval sr. Moniku Olečkovú, tajomníčku NR OFS, na regionálnu volebnú kapitolu Východoslovenského regiónu, ktorá sa bude sláviť 25.4.2020 vo františkánskom kláštore v Prešove.

Na pozvanie českého národného ministra SFŘ sa prihlásilo 55 bratov a sestier na Mariánsku púť v Prahe, ktorá sa bude konať dňa 6. 6. 2020. Tajomníčka NR zabezpečila 60 miest na ubytovanie od 5.-7. 6. 2020, teda ešte je 5 miest voľných.

Zapísala: Monika Olečková, tajomníčka NR OFS

Stretnutia NR OFS s provinciálmi prvých rádov OFM

Vzájomné stretnutia národnej rady a provinciálov prvých rádov OFM vyplývajú z odporúčaní a záverov správy z medzinárodnej vizitácie OFS. Pri prvom stretnutí, ktoré sa uskutočnilo v marci 2019, boli načrtnuté témy na zlepšenie vzájomnej spolupráce, ktoré vyplývajú z Generálnych konštitúcií OFS. Dohodlo sa, že na nasledujúcich stretnutiach sa predložia konkrétne návrhy a priority oboch strán.

Druhé stretnutie sa uskutočnilo 22.2.2020 na pozvanie Národnej rady OFS, ktorá predložila tieto svoje návrhy:

- zabezpečenie duchovnej obnovy pre členov národnej a regionálnych rád 1x ročne;
- prehodnotenie menovania národných duchovných asistentov, ktorí sa nezúčastňujú, alebo sa málo zúčastňujú stretnutí národnej rady, národnej kapituly a ostatných akcií OFS na národnej úrovni;
- odporúčanie stretnutí duch. asistentov na koordináciu ich činností v bratstvách OFS;
- pomoc pri spolupráci OFS a františkánskej mládeže v súlade s Generálnymi konštitúciami OFS.

V diskusii bol predložený návrh, aby duchovná obnova bola zabezpečená 1x ročne postupne jednotlivými prvými rádmí. Stretnutia duchovných asistentov sú v kompetencii národných duchovných asistentov. Prehodnotenie menovania národných duchovných asistentov je v kompetencii predstavených prvých rádov. Aktivity s františkánskou mládežou je potrebné koordinovať s bratmi, ktorí sa venujú mládeži. Stretnutie bolo ukončené požehnaním.

Zapísala: Monika Olečková, tajomník NR OFS

Národné formačné stretnutie

V dňoch 21. – 23. februára 2020 sa v kláštore sestričiek františkánok Premenenia Pána v Melčiciach zišlo 49 bratov a sestier Františkánskeho svetského rádu na národnom formačnom stretnutí. Úvod stretnutia bol zameraný na zhodnotenie formácie v miestnych bratstvách za uplynulý rok. Prítomní bratia a sestry rozprávali o rozdielnych skúsenostiach a praxi pri formácii členov OFS.

21. – 23. 2. 2020 v Melčiciach

Obsahom prvej prezentácie bolo pripomenutie si zásad, náplne, formy a spôsobu formácie počas jednotlivých stupňov začlenenia sa do rádu. Prednášateľ Martin Dulaj analyzoval proces iniciácie, počiatkovej i trvalej formácie a konkretizoval požiadavky na formátora.

Prítomní boli aj miestni duchovní asistenti, P. Daniel OFM, P. Efrém OFM a regionálny duchovný asistent Západoslovenského regiónu páter Bruno OFM, ktorí zabezpečovali duchovný program, sväté omše a adorácie. P. Bruno v sobotu dopoludnia vydal svedectvo o svojom vzťahu a skúsenostiach s Eucharistiou.

Hlavným cieľom formačného stretnutia bolo venovať sa novej téme formácie na nasledujúce obdobie: „Svätý František a Eucharistia“. Národný formátor brat Martin Dulaj použil k svojim prednáškam knihu autorky Anny Barokovej: „Sviatosť Eucharistie v spisoch a v živote sv. Františka z Assisi.“ Láska k Eucharistii viedla svätého Františka k veľkej úcte k nej, hoci v tom čase bol veľký úpadok účasti ľudí na svätých omšiach a na svätom prijímaní. František sa veľmi snažil o oživenie tejto úcty a preto písal povzbudenia v Listoch klerikom, veriacim, celému rádu a kustódom.

Brat Martin Dulaj svoje prezentácie poskytol bratom a sestrám, aby sa mohli využiť pri stálej formácii v miestnych bratstvách. Za prípravu a prezentovanie tejto nádhernej témy mu patrí veľká vďaka.

Zapísala: Monika Olečková, tajomníčka NR OFS
Foto: Pavol Železník

Pôstna duchovná obnova na Velehrade

V dňoch 23. – 28. februára 2020 sa konala pôstna duchovná obnova s otcom Eliasom Vellom na Velehrade. Na obnovu, ktorú organizovali českí terciári pozvali aj slovenských svetských františkánov. Účastníkmi zo Slovenska boli sestry: L. Zajacová, E. Majerníková a M. Olečková.

Pozvanie prijal aj P. Marek Redlich OFM Conv., ktorý svojou duchovnou službou veľmi prispel k dôstojnému priebehu seminára – pôstnej duchovnej obnovy. Spolu sme prežili Popolcovú stredu, začiatok pôstnej doby.

Témou seminára bola „Nová evanjelizácia“. Téma v súčasnosti veľmi aktuálna a veľmi podrobne pripravená otcom E. Vellom. Vo svojich prednáškach zdôraznil potrebu a aktuálnosť témy, a okrem iného povedal: „Dnes svetu vládnu tri sily: politika, ekonomika a veda. Toto sú nové prvky prostredia v ktorom žijeme a my kresťania máme do tohto prostredia prinášať novú evanjelizáciu skrze svoj život, prinášať Ježiša a radostnú zvesť – evanjelium.“

Západoslovenský región OFS

Na regionálnej kapitule 26. októbra 2019 v Trnave boli dohodnuté aktivity regionálneho bratstva OFS a ich termíny. Miestne volebné kapituly v roku 2020 sa budú sláviť v januári v MB M.M. Kolbeho v Bratislave, vo februári v MB Topoľčany, v júni v MB sv. Jozefa v Bratislave a v MB Trenčianske Bohuslavice.

25. januára 2020 sa slávila miestna volebná kapitula v MB M. M. Kolbeho v kláštore minoritov v Bratislave. Kapitula bola veľmi zodpovedne pripravená odchádzajúcou miestnou radou v spolupráci s duchovným asistentom P. Marekom Redlichom OFM Conv. V úvode kapituly bola predložená správa za uplynulé volebné obdobie, ktorú pripravila a predniesla ministerka sr. Ľubica Zajacová. Kapituly sa zúčastnil národný duchovný asistent br. Róbert Chabada OFM a členovia regionálnej rady br. Vladimír Meňhart a Martin Dulaj, sestry Alžbeta Alföldiová, Monika Olečková a Marta Zlatošová. Volebnú časť kapituly viedol regionálny minister br. Vladimír Meňhart.

Kapitula zvolila miestnu radu v zložení:

minister: Ľubica Zajacová
 viceminister a formátor: Eva Majerníková
 tajomník: Alica Šebestová
 pokladník: Margaréta Odrášková

7. marca 2020 sa slávila miestna volebná kapitula v MB v Topoľčanoch. Odchádzajúca rada zodpovedne pripravila slávenie miestnej volebnej kapituly a účasť bratov a sestier na voľbách. Priviezli aj svoju najstaršiu sestru Žilkovú, ktorej vek sa blíži ku krásnemu životnému jubileu. Kapituly sa zúčastnili: národný duchovný asistent P. Róbert Chabada OFM, regionálny duchovný asistent P. Bruno Včela, ktorý je súčasne aj miestnym duchovným asis-

tentom a členovia regionálnej rady: Vladimír Meňhart, Alžbeta Alföldiová, Monika Olečková a Marta Zlatošová. Kapitula začala sv. omšou, v homílii P. Bruno sa zamerail na podporu prijatia služieb

v bratstve. Po sv. omši pokračovala kapitula predložením správy za uplynulé volebné obdobie, ktorú predniesol minister Milan Renčo. Volebnú časť kapituly po piesni k Duchu Svätému viedol regionálny minister br. Vladimír Meňhart.

Kapitula zvolila miestnu radu v zložení:

minister: Margita Schwarzová
 viceminister: Valéria Magušinová
 formátor: Lívia Petrikovičová
 tajomník: Miroslav Blaho
 pokladník: Marta Holanová

Zvoleným miestnym radám prajeme a vyprosujeme Božie požehnanie a vedenie Duchom Svätým.

Monika Olečková,
 regionálna tajomníčka

INEJ MAGDALÉNE
(NA BIELU SOBOTU)

NAD BOŽÍM HROBOM SKLONENEJ,
HLBOKO DOJATEJ Z BOLESTNEJ PIETY,
ZO ZAVRETÝCH ÚST MÔJHO PÁNA
PRENIKLI MI PRIAMO DO SRDCA
TIETO VETY:

„NIK ŤA NEODSÚDIL, ŽENA?“

A VO SVOJOM SRDCI

ZVOLALA SOM NÁHLE VYRUŠENÁ:

„ACH, JEŽIŠU, SYN OTCA,

UČITEĽ MÔJ A BRAT,

NELEŽ TU V HROBE,

VEĎ DOBRE VIEŠ KOLKÍ

A KOLKOKRÁT.“

ZÁPLAVOU LÁSKY V JEHO ODPOVEDI

BOLA SOM VŠAK PREMOŽENÁ:

„LEN SPOKOJNE CHOĎ

A UŽ VIAC NEHREŠ,

JA ŤA NEODSUDZUJEM, ŽENA!

LEŽÍM TU V HROBE Z LÁSKY ZA TEBA,

NO UŽ ČOSKORO VSTANEM...

...POOTVÁRAŤ TI VŠETKY BRÁNY NEBA.“

sr. MziTa

...aby si roznecoval Boží dar, ktorý je v tebe prostredníctvom vkladania mojich rúk... (2Tim 1,6)

O ustanovení diakonov sa dozvedáme už zo Skutkov apoštolov:

Dvanásti zvolali zhromaždenie učeníkov a povedali: „Nie je správne, aby sme my zanedbávali Božie slovo a obsluhovali pri stoloch. Preto si, bratia, vyhlíadnite spomedzi seba sedem osvedčených mužov, plných Ducha a múdrosti, a na túto úlohu ustanovíme ich. My sa budeme celkom venovať modlitbe a službe slova.“ (Sk 6,2-4)

Výraz "diakon" znamená prisluhujúci a je to pomocník biskupov a kňazov. Je to prvý stupeň posvätného stavu, stav služby. Udeľuje sa osobitným sviatostným

úkonom, ktorý sa volá ordinácia (vysviacka). Posvätná moc sa diakonom udeľuje vkladáním rúk biskupa a tento úkon je sviatosťou, lebo spôsobuje milosť.

Takáto milosť vstúpila do života nášho brata Jozefa Poláčka 25. januára 2020 na sviatok Obrátenia svätého apoštola Pavla, v Katedrále Najsvätejšej Trojice v Žiline, vkladáním rúk a konsekračnou modlitbou žilinského biskupa Mons. Tomáša Gálisa. Spolu s ním bol za diakona vysvätený aj druhý kandidát Lovro Volf, ktorého pôsobnosťou bude farnosť Žilina - Solinky.

Diakonská vysviacka nastáva vkladáním rúk biskupa a konsekračnou modlitbou:

"Pane, prosíme, zošli na neho Ducha Svätého, aby ho darom tvojej sedmorakej milosti posilňoval na verné vykonávanie diela služby." Tým sa naznačuje, že diakon je v úlohách svojej "diakonie" (služby) osobitne spätý s biskupom. (KKC 1569).

Jožko na túto chvíľu čakal niekoľko rokov. Diakonát mu dáva možnosť slávnostne vykonávať úkony podľa toho, ako mu ich určí zodpovedná cirkevná vrchnosť.

Ako diakon môže kázať, krstiť, rozdávať sväté prijímanie a prinášať ho zomierajúcim, asistovať v mene cirkvi pri uzatváraní manželstva a požehnať ho, vysluhovať sväteniny, viesť pobožnosti a modlitby veriacich, konať smútočné a pohrebné obrady. Svoju službu bude vykonávať vo farnosti Žilina-Hájik.

Jožko Poláček nie je jediným členom nášho bratstva, ktorý sa stal diakonom. V roku 2000 bol vysvätený na diakona Janko Ogurčák, rehoľným menom Pavol a bol ustanovený pre farnosť Bytča. Tri roky vydával časopis Terciár a všetky výtlačky má k dispozícii jeho manželka. Zomrel v predvečer sviatku sv. Františka 3.10.2011. Pochovaný je v Považskej Bystrici.

Nikto nemá právo prijať sviatosť posvätného stavu. A skutočne nikto si nemôže tento úrad nárokovať. Povoláva doň Boh... Ako každú milosť, aj túto sviatosť možno prijať iba ako nezaslúžený dar... (KKC 1578)

Z celého srdca Jožkovi prajeme, aby podľa slov svätého apoštola Pavla tento dar roznecoval a nechal sa v svojej nastávajúcej službe viesť Božím Duchom.

Anežka Martina Zonnenscheinová

Deväťdesiatka brata Ľudovíta

Ľudovít Pobeha od detstva túžil stať sa kňazom, tak v auguste 1945 nastúpil do františkánskeho noviciátu a pokračoval v štúdiu na gymnáziu. Násilná likvidácia kláštorov známa ako Akcia K prišla práve v čase, keď sa pripravoval na maturitné skúšky. Františkánov komunisti odviekli a internovali v kláštore v Hronskom Beňadiku, študentov však neskôr prepustili.

Hoci Ľudovít Pobeha zmaturoval s vyznamenaním, nebol odporúčaný na štúdium na vysokej škole. Našiel si teda v Bratislave prácu plánovača a štatistika v Ústredí ľudovej umeleckej výroby. Po prvom úspešnom roku v zamestnaní dostal odporúčanie na štúdium a nastúpil na Stavebnú fakultu Slovenskej vysokej školy technickej. Stále udržiaval kontakty s františkánmi, bol členom teologického krúžku a získaval doň známých, ktorí s ním boli v kláštore. Skupinke sa darilo na seba neupozorňovať, takže Ľudovít Pobeha v roku 1956 bez problémov ukončil štúdium. V kontakte s rehoľníkmi zostával aj potom, ako začal pracovať v hydrometeorologickom ústave.

Začiatkom septembra 1958 bola zatknutá sestra Ľudovíta Pobehu, Helena, ktorá bola aktívnou členkou Tretieho rádu františkánov - režim ju odsúdil za rozvracanie republiky na dva roky nepodmienečne. Krátko nato bol zatknutý aj jej brat.

Ľudovít Pobeha sa dostal do väzenia priamo z pracoviska krátko pred Vianocami 1958. Zažil samotu aj

nasadenie spoluväzňa, ktorý na neho mal donášať - napokon si ho však získal a mohli sa rozprávať o náboženských veciach. Za účasť a vedenie ilegálneho teologického krúžku, teda za "podvracanie republiky" bol Ľudovít Pobeha odsúdený na tri a pol roka väzenia - paradoxne, odsúdila ho sudkyňa, ktorú si pamätal ako veriacu študentku. Vo väzení pracoval v projekčných ateliéroch, čiže ostal pri svojom odbore, aj s pomocou ďalších väzňov sa venoval náboženskému životu a učil sa po maďarsky.

Ľudovít Pobeha mal však aj šťastie - totalitné úrady sa nikdy nedozvedeli o tom, že v byte v ktorom býval so svojim kolegom, nechávali prenocovať tých, ktorí sa chystali utiecť za hranice.

Na slobodu sa Ľudovít Pobeha dostal po amnestii v roku 1960, keď mal odsedených sedemnásť mesiacov. Najskôr pracoval ako robotník, no po zdravotných problémoch nemohol vykonávať fyzicky náročnú prácu a napokon sa vrátil k hydrometeorológii. Následky väzenia nepocítoval, pretože stále našiel niekoho, kto mu pomohol.

Ľudovít Pobeha oslávil 5. februára 2020 svoje 90. narodeniny. Veľa zdravia a všetko najlepšie!

*Zdroj: Uväznený človek, slobodná viera - Príbeh Ľudovíta Pobehu, práca Veroniky Kašovej, Alexandry Melušovej a Dávida Daubnera pre projekt Nenápadní hrdinovia
Foto: Peter Sandtner, Konfederácia politických väzňov Slovenska*

Terciári v bratstve Sv. Pátra Pia v Považskej Bystrici oslavovali životné jubileum

Nový rok 2020 si poslušne razí svoju cestu vpred. Aj keď sa mesiac január prehupol do svojej druhej polovice, ešte stále sa obzeráme za predošlým rokom, aby sme si pripomenuli niektoré významné momenty, ktoré sa v ňom udiali, ktoré sme prežili, no tiež, aby sme si spomenuli na tie chvíle, ktoré boli pekné.

Pre terciárov františkánskeho bratstva Sv. Pátra Pia v Považskej Bystrici bol rok 2019 významný tým, že sme dostali nového duchovného asistenta Janka Maceja a spoločne sme našťartovali dobrú vzájomnú spoluprácu. Nech nás požehnáva náš Pán a Panna Mária!

Tento rok sa tiež niesol v znamení osláv krásnych životných jubileí dvoch našich spolubratov. Skoršie narodený brat Anton Čička sa dožil vzácnej deväťdesiatky a brat Vojtech Tomáš dosiahol vek 85 rokov. Chcela by som sa trochu poohliadnuť a priblížiť atmosféru, ktorú sme prežívali s oslávencom Antonom Čičkom (Tonkom).

Piatok 19.7.2019 nebol zvyčajným dňom stretnutí nášho bratstva. Veď bolo leto, čas prázdnin. Naše kroky teda nesmerovali k miestu, kde sa

pravidelne schádzame, ale všetci sme sa uberali k miestnej reštaurácii. Sme vonku, čakáme na nášho spolubrata Tonka. Konečne prichádza! Môjmu pozornému oku neujde nič z toho, ako zapôsobí na svoje okolie. Stojí tu pred nami a je stále ten istý. Nenútená elegancia, srdečný úsmev, priateľský pozdrav. Aj keď sa opiera o paličku, vidno na ňom, že sa len tak ľahko nepoddáva slabosti. Vskutku obdivuhodné! Vôbec som sa nemýlila a sestry by mi dali určite za pravdu.

Vchádzame dnu a potom už sedíme spoločne pri stole s občerstvením. Rozhovor sa odvíja v príjemnom priateľskom ovzduší. Tonko je milý a pozorný voči všetkým. Nehovorí o svojich osobných problémoch, ale živo sa zaujíma o dianie v bratstve, povzbudzuje nás svojím optimizmom. Veru, aj sme sa zasmiali nad tým, ako humorne vykreslil scénu pečenia koláča so svojou manželkou. V takej srdečnej atmosfére je stále o čom hovoriť. Srdcia sa vzájomne otvárajú. Ale čas rýchlo plynie a my sa musíme lúčiť...

Keď sa teraz zamýšľam nad stretnutím s bratom Tonkom, pochopila som, akým veľkým darom je pre naše

bratstvo. Ako nám je vždy s ním dobre. Vidíme v ňom vzor otca, človeka, ktorý dokáže nájsť vždy láskavé slovo pre každého. Je to človek plný pokory, lásky, porozumenia, ochotného srdca. Dúfam, že hovorím za celé bratstvo, ak vyznám, že sme v ňom stretli skutočného františkána. Celkom isto sa na ňom napíňajú slová žalmu 93, 14 – 15:

„Tí, čo vyrastajú v dome Pánovom, v nádвориach nášho Boha budú prekvitať. Ešte aj v starobe budú prinášať ovocie, úrodní budú a plní sviežosti“.

Nech je za to oslávený náš Boh: Otec i Syn i Duch Svätý!

Za bratstvo: sestra Vierka

SLŮŽIŤ NAJMOCNEJŠIEMU PÁNOVI...

... je veľmi dobre spomenúť si na niekoho s láskou a poslať za neho prosby k Pánu Bohu, lebo všetko, čoho sa dotkne LÁSKA, sa stáva nesmrteľným a čas prestáva hrať úlohu...

So smútkom v srdci Vám oznamujeme, že naša, zrejme "služobne" najstaršia sestrička na Slovensku (v marci by sme si boli pripomenuli 77. výročie od zloženia jej profesie a 79 rokov od vstupu do OFS), KLÁRA Milka PONCOVÁ odišla dňa 21.2.2020 k OTCOVI...

Jeden starý príbeh hovorí o kráľovi, ktorý mal oddaného sluhu. Tento sluha mu verne slúžil dlhé desaťročia, všetko pre neho robil čo potreboval, až jedného dňa vážne ochorel a ležal na smrteľnej posteli... Kráľ si pokladal priam za povinnosť ísť svojho verného sluhu navštíviť, povzbudiť ho a potešiť. A kráľov príchod ťažko chorého sluhu naozaj potešil. Ešte pred svojím odchodom sa kráľ svojho sluhu opýtal, či by mohol pre neho niečo urobiť, že teraz je rad na ňom, aby sa mu za vernú službu odmenil. Sluha mu povedal: "Pane, prosím Ťa, predĺž mi život ešte o pár týždňov, alebo aspoň o pár dní!" Prekvapený kráľ mu s údivom odpovedal: "Ale to ja nedokážem, to nie je v mojej moci, nemám na to dosť sily, aby som to urobil!" Sluha iba horko zaplakal: "Ach, ja bedár - najväčší na zemi, slúžil som ti zo všetkých svojich síl, považoval som ťa za najväčšieho a najmocnejšieho pána, a teraz zisťujem, že ty ním nie si, že aj ty si niekomu podriadený..."

Naozaj sa stáva v našich životoch, že slúžime niekomu, alebo niečomu, čo je len dočasu - niečomu slabému, čo sa raz pomínie... Naša sr. Klára Emília

PONCOVÁ (22.4.1927- 21.2.2020) už od svojich 14 rokov slúžila tomu najväčšiemu a najmocnejšiemu Pánovi. Pod vplyvom svojich dobrých rodičov, ktorí boli v roku 1924 zakladajúcimi členmi III. Františkánskeho rádu v Detve, ako 14 ročná do neho vstupuje a ako 16 ročná skladá večné sľuby... Dá sa povedať, že bola preklenovateľkou temnej doby ateizácie komunizmu, kedy takéto aktivity boli zakázané. Ona sa aj vtedy v tichosti modlila a žila svoje zasvätenie, o ktorom mnohí - ani tí najbližší vôbec netušili. Dovolím si dokonca tvrdiť, že bratstvá južnej časti Stredoslovenského regiónu sú ovocím práve týchto jej modlitieb (nakoľko aj druhá služobne najstaršia sestra z bratstva v Lučenci nadviazala na korene, ktoré vedú k tomuto detvianskemu bratstvu).

Veľmi dobre si pamätám na to, ako sme sa Božou prozreteľnosťou k našej sestre dostali, a tiež si rada spomínam na prvú návštevu u nej doma pred 12. rokmi (15.10.2008)... Toľko radosti, lásky, pokoja a dobra som si odnášala so sebou, že som ich skoro nevládala uniesť... A dobre si pamätám aj na jej slová, keď si v našom bratstve svoje sľuby obnovovala po

prvýkrát. So slzami v očiach, po obnove, vtedy povedala: "Ja som si myslela, že to všetko je už dávno stratené, ale teraz už môžem spokojne aj umrieť..." Áno, naša drahá sestrička umrela - odišla domov a už sa na nás usmieva a modlí zhora, ale zostal nám v nej veľký príklad

hodný nasledovania, pretože všetci sme ju poznali ako nesmierne dobrého a radostného človeka s obrovským srdiečkom... Nech jej Pán, ktorému tak oddane slúžila takmer osem desaťročí, odplatí všetko dobro, ktoré na tomto svete vykonala. R. I. P.

sr. MziTa

Klára Emília PONCOVÁ a P. Tomáš Fusko OFM Cap. (foto: MziTa)

Pane, dobre je nám tu...

Namáhavo kráčam hore kopcom ku kostolíku a konečne si vydýchnem, som v cieli. Nakoľko skupinka mojich sestier, terciárov ešte nedorazila, čakám. Keď človek stojí tu hore a rozhladne sa po údolí, pozorujúc západ slnka, do červena rozpálené nebo, cíti sa takým malým, bezvýznamným, ale zároveň aj voľným a šťastným. Ďakujem, Pane, že môžem byť opäť tu na Osuší.

Osušie Ľuboriečka – Sekulárny inštitút Krista Veľkňaza, sa nachádza pri obci Dolná Strehová. Toto miesto je známe tým, že sa tu koná nepretržitá adorácia pred Oltárnou Sviatosťou. Stretávajú sa tu veriaci z blízkeho i širokého okolia na dennú aj nočnú poklonu. My terciári z MB Lučenec-Filakovo prichádzame sem pravidelne dvakrát do mesiaca 12-ho na nočnú a 25-ho na dennú poklonu. Vedúcou našej päťčlennej (niekedy nás je aj osem) modlitebnej skupiny je Katarína Kelemenová. Katka už dlhé roky organizuje skupinu klaňateľiek, za čo sme jej vďačné. Rozdáva nám nové modlitby, predmodlieva sa, predspieva.

Po príchode do kostolíka alebo kaplnky sa najprv zúčastníme večernej svätej omše (pred omšou je možnosť spovede), po omši sa pomodlíme spolu Korunku k Božiemu milosrdenstvu, potom v tichosti adorujeme pred vyloženou Oltárnou Sviatosťou. Prv než začneme ružence, pomodlíme sa k Duchu Svätému, potom nasledujú modlitby na rôzne úmysly, krížová cesta, litánie, prosby, spevy atď. Prosíme za seba a myslíme aj na tých, ktorých nosíme vo svojom srdci, modlíme sa za mladých, za rodiny, za našich kňazov, biskupov, za Svätého

Otca, za prenasledovaných kresťanov, za chorých, bezvládných, osamelých, trpiacich, za bezdomovcov, za obrátenie hriešnikov, za našich zomrelých, za duše v očistci, ale predovšetkým za trpiacu Cirkev, ktorá má pred sebou ťažké časy.

Prichádza mi na myseľ sen dona Bosca: Cirkev a kresťanský ľud sa zachráni len týmito dvoma spôsobmi nábožnosti: úctou k Eucharistii a k Panne Márii Pomocnici kresťanov.

Vďaka modlitbe a adorácii vždy odchádzame z tohto miesta s pokojom v srdci, načerpáme tu novú silu a energiu, lebo iba tak dokážeme prijať život so všetkým jeho utrpením, bolesťami a ťažkosťami. Kľáčiac pred monštranciou, v Ježišovej prítomnosti, spomeniem si aj na tých, ktorí nám vybudovali toto miesto, v pokojnom, tichom prostredí, a vďaka patrí aj tým terajším pomocníkom, ktorí ho udržiavajú a skrášľujú.

Pane, dobre je nám tu, pod Tvojím svätým prístreším, naša duša sa tu s Tebou spája v tajomstve Eucharistie, Ty nás túžobne očakávaš, a my sa neustále k Tebe vraciame.

Sr. Judit

Východoslovenský región OFS

Stretnutie s misionárkou

Manželov Antona a Moniku Seidlovcov pozná celé košické spoločenstvo svetských františkánov ako svojich dlhoročných aktívnych členov. Obaja sú neoddeliteľnou súčasťou miestneho bratstva, ktorému slúžia oddane už celé desaťročia. Možno povedať, že niet námahy, ktorú by pre spoločenstvo neobetovali a ani služby, ktorú by nekonali. Naše spoločenstvo dokážu aj po rokoch príjemne prevkapiť. Na decembrové stretnutie prišli spolu so svojou dcérou Kamilou, ktorá je misionárkou v Južnej Amerike.

Paraguaj je pre bežného čitateľa nášho časopisu neznáma exotická krajina, ktorá sa nachádza na opačnej strane zemegule. Niektorí si pri názve tejto krajiny predstavia tropické pralesy, indiánov, neznesiteľné horúčavy, veľké pavúky, mäsožravé ryby, nebezpečné hady a komáre. Pre sestru Kamilu z Inštitútu dcér Márie Pomocnice, sa stal Paraguaj dočasným domovom. Žije a pomáha tamjším ľuďom už niekoľko rokov. Domov na Slovensko sa vracia len raz za tri roky. Na misiách v ďalekom svete ju môžeme sprevádzať modlitbovou podporou.

Spoločné stretnutie obohatila ešte jedna nevšedná a vzácna návšteva. Po sv. omši, ktorú slúžil P. Stanislav Rok OFM Conv., si bratia a sestry mohli uctiť relikvie sv. Františka z Assisi. František však neprišiel sám. V relikviári sa nachádzali pozostatky až dvoch významných svätcov. Svätý František sa v relikviári ocitol vo vybranej spoločnosti svojho rovesníka sv. Dominika Guzmána, ktorý bol rovnako ako František zakladateľom žobravého rádu.

Text a foto: Pavol Železník

Zo života miestneho bratstva sv. Františka v ZUBERCI

Bratstvo sv. Františka v Zuberco si v dňoch: 10.10. - 12.10. 2019 s veľkou úctou a radosťou uctilo Kráľovnú Františkánskej rodiny a relikvie sv. Františka, sv. Kláry a sv. Alžbety.

„Bud' pozdravená, Pani, svätá Kráľovná, svätá Božia Rodička Mária...“

Všetci sme boli jej prítomnosťou naplnení a obohatení láskou, pokojom a hojnou milosťou. Svojou prítomnosťou nám poukázala na veľkú Vykupiteľskú lásku svojho Syna k nám, na lásku k sv. Františkovi, ktorému vtlačil do tela svojich päť rán, na oddanosť sv. Kláry a milosrdnú lásku sv. Alžbety. Potešili a navštívili sme aj päť našich chorých sestier, ktoré si tiež s veľkou láskou uctili Ikonu a vzácne relikvie.

Naša najstaršia sestra Františka Alžbeta Šišková, 93 ročná, sa tiež milo lúčila s Ikonou, a dňa 24 decembra ráno na úsvite Štedrého dňa, spolu so sv. Františkom, ktorého veľmi milovala, odišla sláviť Božie narodenie do neba, kde spolu s anjelmi spievajú: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“ *Odpočinutie večné, daj jej Pane...*

Dňa 7. decembra 2019 slávil Miestne bratstvo sv. Františka v Zuberci svoju deviatu volebnú kapitolu. Začala sv. omšou, ktorú celebroidal duchovný asistent páter Peter Pružina. Pri tejto sv. omši prijala trvalé sľuby sestra Františka Zúbeková. Vyprosujeme jej hlboké prežívanie františkánskej charizmy a potrebné Božie milosti. Spoločne sme prežívali radosť, že sa naše spoločenstvo obohatilo a rozšírilo o ďalšiu sestru. Radosť bola umocnená i príjemným sesterským zdieľaním sa a chutným agapé. Do rady miestneho bratstva boli zvolení:

Ministerka: Pilarčíková Agneša
 Viceministerka: Kovalčíková Albína
 Tajomníčka: Šrobová Anna
 Formátorka: Pilarčíková Klementína
 Pokladníčka: Matišítková Anna

Zvoleným sestrám vyprosujeme hojnosť darov Ducha Svätého a Božieho požehnania pri vedení miestneho bratstva.

Sr. Anna Šrobová OFS

Túžim po tvojej blízkosti...

Prežívame pôstne obdobie s úprimnou snahou dodržať naše predsavzatia a s odhodlaním detí sv. Františka hlboko vkladať svoje šľapaje do jeho, aby nás bezpečne viedli ku Kristovi. Prežívame milostiplný čas a uvedomujeme si, že Pán býva pri nás veľmi blízko, pripravený pomáhať nám, byť nepretržite s nami a viesť nás za ruku. Ved' naša charizma má korene v prežívaní evanjelia v duchu Františkovej kajúčnosti neustále, či sme vo svete, doma alebo v bratstve.

Možno sme na začiatku pôstu premýšľali, aký záväzok si dáme, alebo sa vraciame k pôstom, či sebazáporom, ktoré s pomocou Božou aj počas 40 dní dodržíme. Často sa nám však stáva, že začneme, ale vydržíme iba pár dní... Možno sa nás zmocní hnev – čo je prejav pýchy, upadneme do ľahostajnosti, možno sa nám oči niekedy zarosia pre našu opakovanú slabosť... Láska nebola milovaná... Náš Pán však nechce, aby sme dlho zostávali v stave hriechu a bez neho a stále sa zaoberali sami sebou, miluje nás takých akí sme. Otvára svoju náruč, pomáha nám vstať, ak padneme hlboko, čaká na nás v spovednici, aby sme sa rýchlo vrátili k prežívaniu chvíľ s ním.

Ako deti sv. otca Františka vieme, že bez Ježiša nemôžeme nič dobré urobiť. Staviť v pôste, a nielen v pôste, iba na svoju vôľu, môže priniesť žiadaný úspech, ale nedotkne sa nášho premenenia. Ak však vložíme každý deň, každú jeho chvíľu do rúk Pána Ježiša, máme istotu v jeho ochrane a pomoci, v jeho neustále do nás prúdiacej Milosti, pretože On viac ako po našich výkonoch túži po mojej – tvojej blízkosti.

Nesmierne sa raduje, ak prijmem jeho pozvanie nielen k modlitbe, ale aj ku krátkym okamihom vďaka, chvály, keď zbytočné myšlienky a starosti vyhodíme z mysle a uviažeme kyticu z láskyplných viet, ktoré nám spontánne ponúka Duch Ježiša, stály hosť našej duše. Chváľme, prosme a ďakujeme kedykoľvek môžeme, kdekoľvek sme, čokoľvek robíme. Náš Spasiteľ nás pozýva k chvíľkam samoty, k myšli vyprázdnenej od starostí sveta, k tichu, pre ktoré nám sám, ak ho úprimne požiadame, vytvorí priestor. V tej prevzácnej chvíli samoty vyžaruje na nás svoje svetlo, zahaľuje nás doň a pozdvihuje našu myseľ k Nemu. Čaká na prejavy lásky a vracia nám ich tak, že sa naše srdce zapaluje väčšou horlivosťou a láskou. Jeho Svätý Duch, tancujúci plamienok v našich dušiach, nás učí, povzbudzuje a posilňuje nám srdce, aby vytrvalo.

Krôčik za krôčikom

Nepotrebuje špeciálne miesto, Pán preniká všetko, lebo všetko stvoril, ale miluje intimitu našich vzťahov, každému chce jedinečným spôsobom prejavíť lásku a pomaly osvetliť plán, ktorý má s nami. Niekedy môže byť ťažšie osobne sa prihovoriť k Pánovi Ježišovi, ako odriekať predpísané modlitby. Na začiatku sa môžeme cítiť zahanbení, alebo mať obavu zostať sám so svojím Bohom... Ak však spravíme krok a otvoríme srdce Pánovi a všetko zložíme do Jeho rúk, aj spôsob ako sa mu neustále prihovárať, náš život, ak sa nevzdáme, sa začne meniť. Ako to spoznáme? Po ovocí jeho Svätého Ducha – ktorým je pokoj, radosť, láska, ...

Prajem nám, aby sme sa všetci pustili cestou maličkých sekundových vyznaní lásky a vdakvyzdania, ktoré nás nestoja veľa času, a to nielen počas pôstneho obdobia. Po nejakom čase môžeme na konci dňa plakať od radosti z nesmiernej Božej lásky, ktorá prečistila zrak nášho srdca, aby sme sa stali odbleskom Jeho života a svetlom pre druhých.

A nezabudnime neustále prosiť o dar vernosti, ktorá je spôsobom prejavovania lásky.

Pripravila sr. Mária Marcela

PODEĽME SA

*V prvom vydaní rubriky **Podel'me sa predstavujeme dva tituly z kresťanskej literatúry, ktoré nás zaujali a osobne posunuli ďalej. Je potešením, že na slovenskom trhu sa neustále objavujú kvalitné knihy, ktoré pomáhajú meniť zaužívaný a často nesprávny pohľad aj na základné otázky našej viery a zároveň ju posilňujú a dávajú odpoveď na mnohé osobné otázky.***

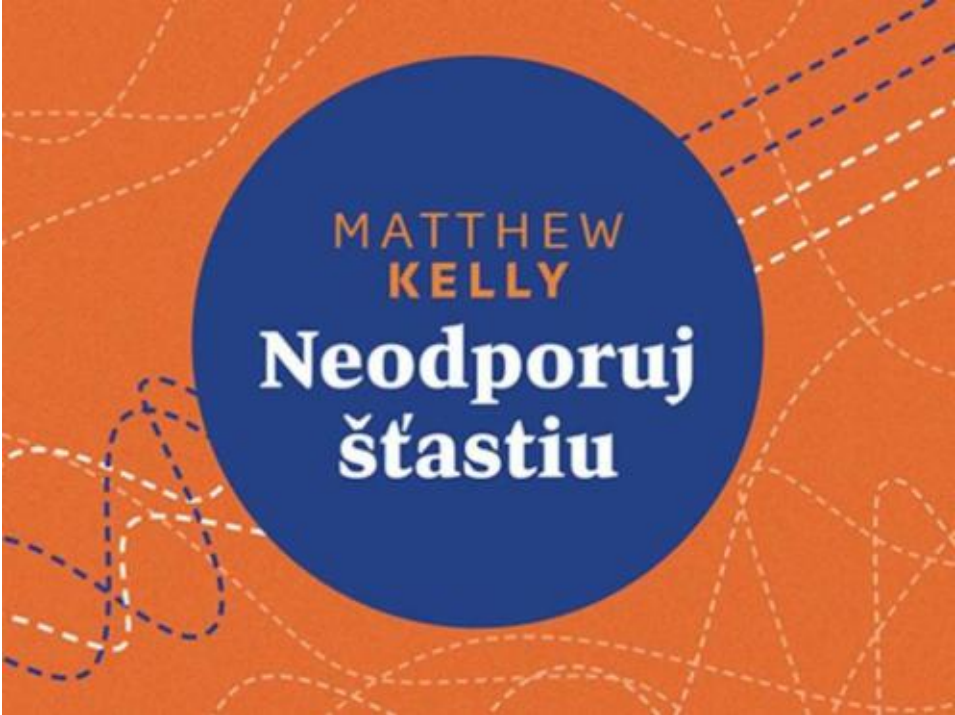
100 MODLITIEB K DUCHU SVÄTÉMU

Zostavili: Pacôme Elet a Apollinaire Medagbe, Vydavateľstvo Zachej, r. 2019

Táto malá, obsahom a počtom strán vzácna a bohatá knižka, je zbierkou modlitieb a textov k tretej Božskej osobe, ktorej sa oplatí venovať veľkú pozornosť. Pretože, ako hneď v úvode uvádzajú zostavovatelia: „Keď príde on, Duch pravdy, uvedie vás do plnej pravdy, lebo nebude hovoriť sám za seba, ale bude hovoriť, čo počuje a zvestuje vám, čo má prísť“ (Jn 16, 13). Je nádhernou zbierkou prosieb v najrozmanitejších životných situáciách a skúškach, prosieb za pomoc a premenu srdca s krásnymi poetickými vyjadreniami. Odhaľuje tiež obvykle málo poznané vlastnosti Ducha Pánovho, ktorý je neustále pripravený

pomáhať, radiť a viesť nás a ktorý má od prijatia sviatosti krstu trvalé bydlisko v chráme nášho tela. Okrem modlitieb zostavovateľov obsahuje aj ďalšie texty od známych osobností, tiež liturgické modlitby, modlitby zasvätenia sa a podobne. Zbierka posilňuje náš duchovný rast a zároveň vytvára podmienky pre živý rozhovor a vzťah k Duchu Svätému.

MATTHEW
KELLY
**Neodporuj
šťastiu**

NEODPORUJ ŠŤASTIU

Autor: Matthew Kelly, vydali Redemptoristi - Slovo medzi nami, r. 2018.

Akokoľvek profánne by pre nás znel nadpis Neodporuj šťastiu, už po prečítaní prvých strán, si to prestaneme myslieť. Spisovateľ Matthew Kelly je laik, ktorý cestuje po svete a ohlasuje katolícku vieru prostredníctvom svojej osobnej skúsenosti. Prináša nesmierne cenné poznatky o tom, ako si vedome, či nevedome dokážeme strpčovať život a odporovať šťastiu, ktoré si Boh pre nás praje oveľa viac, ako my sami. Poukazuje na náš odpor, naše boje, prázdnotu, povrchné prežívanie viery, sebeckto, pomáha nám odhaľovať stav našej duše, prináša poučenia a rady k dobrým návykom. V krátkych kapitolách, prostredníctvom zrozumiteľného textu, každému prináša evanjeliové Svetlo do životov. Kniha môže byť aj vzácnym obohatením našich stretnutí v bratstvách.

Pripravila Marcela Prekopová

ŽIVOTNÉ JUBILEÁ

Bratislava bratstvo sv. Stanislava:

Anežka Alžbeta Lajčinová - 14.4.2020 - 65 rokov,
Lubomíra Anežka Dvornická - 6.5.2020 - 80 rokov,
Margita Kazíková - 25.5.2020 - 65 rokov.

Detva:

Anna Marta Paprčková - 19.3.2020 - 65 rokov,
Mária Anna Kmeťová - 4.5.2020 - 60 rokov.

Dolný Kubín:

Mária Terézia Olbertová - 18.1.2020 - 80 rokov,
Klára Jolana Zgrebňaková - 22.5.2020 - 80 rokov.

Košice:

Žofia Sprinzová - 5.2.2020 - 80 rokov,
Anton Seidl - 1.3.2020 - 70 rokov.

Kysucký Lieskovec:

Jana Capeková - 19.1.2020 - 55 rokov,
Mária Jozefína Hmírová - 13.5.2020 - 65 rokov.

Krásno nad Kysucou:

Alžbeta Jolana Štrbová - 12.2.2020 - 75 rokov,
Karolína Justína Miková - 5.4.2020 - 75 rokov,
Agnesa Klára Gavlasová - 12.5.2020 - 90 rokov,
Helena Mária Tvrdá - 23.5.2020 - 75 rokov.

Lučenec:

Klára Mária Černická - 12.3.2020 - 85 rokov,
Mária Anna Juhaniaková - 2.4.2020 - 80 rokov.

Nemšová: Mária Marcela Prekopová - 7.4.2020 - 65 rokov.

Nová Dubnica:

Mária Matilda Vavrová - 27.3.2020 - 65 rokov,
Veronika Pažitná - 17.4.2020 - 85 rokov,
Terézia Štefánia Granátová - 30.5.2020 - 80 rokov.

Oravský Biely Potok: Klára Emília Matláková - 18.1.2020 - 95 rokov.

Ošadnica: Faustína Helena Plačková - 17.3.2020 - 40 rokov.

Pohronská Polhora: Monika Anna Švantnerová - 19.2.2020 - 85 rokov.

Považská Bystrica: Zdenka Viera Zdurienčíková - 10.1.2020 - 60 rokov.

Stará Ľubovňa: Karol Hudák - 31.1.2020 - 65 rokov.

Topoľčany: Lucia Margita Schwarzová - 2.5.2020 - 70 rokov.

Trstená:

Mária Anna Capuliaková - 1.1.2020 - 70 rokov,
Blažena Mária Lenčuchová - 8.5.2020 - 85 rokov.

Zlaté Moravce: Klára Viola Zemanovičová - 30.1.2020 - 80 rokov.

Zvolen: Daniel Baláž - 22.3.2020 - 45 rokov.

Žarnovica: Terézia Ľubica Boháčová - 12.3.2020 - 55 rokov.

Žilina:

Ludovít Pobeha - 5.2.2020 - 90 rokov,
Anna Cecília Cinková - 14.3.2020 - 90 rokov,
Terézia – Benedikta Elena Blašková - 1.5.2020 - 65 rokov,
Viktória Gazdíková - 12.5.2020 - 65 rokov,
Anežka Martina Zonnenscheinová - 12.5.2020 - 40 rokov.

VÝROČIE PROFESIE:

Bratislava bratstvo sv. Stanislava:

Emília Anna Kulifajová - 7.4.2020 - 30. výročie,
Marián Ján apoštol Libič (kňaz) - 7.4.2020 - 30. výročie,
Sidónia Terézia Gáborová - 5.5.2020 - 30. výročie,
Anna Alžbeta Caudtová - 5.5.2020 - 30. výročie,
Tibor Ján Evanjelista Kollárik - 20.5.2020 - 20. výročie.

Detva:

Anna Marta Paprčková - 13.3.2020 - 10. výročie.

Lučenec:

Alžbeta Gabriela Bartóková - 7.3.2020 - 15. výročie,
Klára Mária Černická - 7.3.2020 - 15. výročie,
Mária Elena Gubániová - 7.3.2020 - 15. výročie.

Nová Dubnica:

Terézia Júlia Švajdová - 14.1.2020 - 30. výročie,
Janka Anna Čierna - 7.2.2020 - 5. výročie,
Anna Jana Šalková - 7.2.2020 - 5. výročie.

Stará Lubovňa:

Mária Valčáková - 18.4.2020 - 5. výročie.

Trstená:

Zdeno Egid Žaludek - máj 2020 - 25. výročie,
Katarína Laura Medvecká - máj 2020 - 25. výročie.

Žilina:

Terézia Ružena Pospíšilová - 70. výročie,
Mária Mangová - 20. výročie.

VZNIK BRATSTVA

Bratstvo sv. Leopolda Mandiča Žarnovica - 18.3.2020 - 25. výročie.

ODIŠLI K PÁNOVI

Bratstvo sv. Stanislava Bratislava:

Helena Mária Cáhliková - 9.12.2019 - vo veku 101 rokov,
Mária Lucia Bojňanská - 3.4.2019 - vo veku 96 rokov,
Gabriela Gema Lajčáková - 9.4.2019 - vo veku 87 rokov.

Dolný Kubín:

Mária Valéria Suroviaková - vo veku 79 rokov,
František Stanislav Suroviak - vo veku 80 rokov,
Juliana Terézia Gregová - vo veku 88 rokov,
Mária Valéria Koutna - vo veku 92 rokov,
Antónia Veronika Šimurdová - vo veku 88 rokov,
Mária Marta Korčeková - vo veku 94 rokov.

Michalovce:

Margíta Riníková - 1.1.2020 - vo veku nedožitých 82 rokov.

Krásno nad Kysucou:

Rozália Mičicová - 8.3.2020 - vo veku 81 rokov.

ČO SA ŠÍRI EŠTE RÝCHLEJŠIE AKO KORONAVÍRUS? STRACH Z KORONAVÍRUSU.

Vo Francúzsku prišli na dobrú myšlienku ako bojovať so strachom z koronavírusu, ktorý je pochopiteľný. Liek proti tomuto strachu je modlitba Žalmu 91:

Kto pod ochranou Najvyššieho prebýva
a v tóni Všemohúceho sa zdržiava,
povie Pánovi: „Ty si moje útočisko a pevnosť moja;
v tebe mám dôveru, Bože môj.“

Veď on sám ťa vyslobodí z osídel lovcov
a zo zhubného moru.
svojimi krídlami ťa zaochráni
a uchýliš sa pod jeho perute.

Jeho pravda je štítom a pancierom,
nebudeš sa báť nočnej hrôzy,
ani šípu letiaceho vo dne,
ani moru, čo sa tmou zakráda,
ani nákazy, čo pustoší na poludnie.

I keď po tvojom boku padnú tisíce
a desaťtisíce po tvojej pravici,
teba nezasiahne.

Budeš sa môcť dívať vlastnými očami
a uvidíš, ako sa odpláca hriešnikom.

Lebo tvojím útočiskom je Pán,
za ochrancu si si zvolil Najvyššieho.
Nestihne ťa nijaké nešťastie
a k tvojmu stanu sa nepriblíži pohroma,
lebo svojim anjelom dá príkaz o tebe,
aby ťa strážili na všetkých tvojich cestách.
Na rukách ťa budú nosiť,
aby si si neuderil nohu o kameň.
Budeš si kráčať po vretenici a po zmiji,
leva i draka rozšliapeš.
Pretože sa ku mne pritulil, vyslobodím ho,
ujmem sa ho, lebo pozná moje meno.
Keď ku mne zavolá, ja ho vyslyším
a budem pri ňom v súžení,
zachránim ho i oslávim.
Obdarím ho dlhým životom
a ukážem mu svoju spásu.

 Saletini
Rozkvet

Účinná látka: Božia milosť • **Dávkovanie:** najlepšie 3-krát denne • **Lekáreň:** Božie Slovo
Predpisuje lekár: Ježiš Kristus • **Balenie obsahuje** 16 veršov